

[Juni Madsen.]

7 000 kr. skaffet over bank, sparekasse eller kreditinstitution, således at vi kan nedsætte lånebeløbet til byggeriet fra 32 000 kr. til 25 000 kr. og nedsætte det i § 1, stk. 2, nævnte beløb på 23 mill. kr. til 18 mill. kr.

Må jeg i øvrigt til slut pege på, at vi også må regne med, at en del af de husmandsbrug, som ønskes nedlagt, og som man må håbe bliver nedlagt, i vid udstrækning vil kunne bruges netop til arbejderboliger fremover.

Med disse bemærkninger skal jeg henstille, at det høje folketing stemmer for de af mit parti stillede ændringsforslag.

Axel Sørensen: Af de stillede ændringsforslag skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for det af landbrugsministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag. Det går kortelig ud på, at hvor der af en ejer af en arbejderbolig foretages en frivillig konvertering, gøres det eventuelt påløbne tilsvær for renteefterbetaling op, men det holdes uden for statslånets restholdestol indtil det følgende ejerskifte, og det henstår afdrags- og rentefrit. Man opnår derved på dette område en ligestilling mellem den ejer af en arbejderbolig, som foretager konvertering af et tidligere statslån af hensyn til ombygning, og den ejer, der først får renteefterbetalingstilsværet gjort op ved ejerskifte.

Derimod må jeg anbefale at stemme imod de af det konservative folkeparti under numrene 1, 2 og 3 stillede ændringsforslag. Disse ændringsforslag betyder en alvorlig forringelse både boligmæssigt og økonomisk for de landarbejdere, der ønsker at bygge en arbejderbolig. Ingen vil vel kunne bestride, at de arbejderboliger, der bygges i dag, foruden at være smukke også afgiver en god og rummelig bolig til en familie for en overkommelig pris. Hvis disse arbejderboliger skulle bygges som almindelige parcelhuse efter byggestøtteloven, ved enhver, at prisen ville blive væsentlig højere, uden at man fik noget af betydning herfor.

Ifølge mindretallets ændringsforslag skulle den, der vil bygge en arbejderbolig, optage et prioritetslån på 7 000 kr. i en kreditforening, bank eller sparekasse. Nu må man huske på, at der ved optagelse af et lån i en kreditforening normalt fremkommer et kurstab, der i øjeblikket ikke er helt ringe, og det må vistnok siges at være for meget at skulle undvære for en nybegynder, der vil bygsig en arbejderbolig, sammen med de omkostninger, der i øvrigt følger med. Hvad angår sparekasselån, tror jeg ikke at der er nogen sparekasse, der i øjeblikket har midler til de foreslåede lån, medmindre den får dem stillet til rådighed af staten. Men vil det ikke være at gå over åen efter vand? Der foreligger da også fra landbrugsministeriets side en udregning, som viser, at den årlige udgift til en arbejderbolig ville forøges så væsentligt, at man må anse det for urimeligt under hensyn til de nævnte låns størrelse at gå til en ændring som af mindretallet foreslået.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod de af de konservative stillede ændringsforslag.

Storgaard: Jeg kan på mit partis vegne anbefale den af den højtærede landbrugsminister foreslåede ændring i lovforslaget om udlån til arbejderboliger på landet til vedtagelse i det høje folketing.

Må jeg samtidig takke regeringen og den højtærede minister for deres stillingtagen til selve lovforslaget og for, at de ikke gik på akkord med uretten i forbindelse med de ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti. Jeg har nemlig i udvalget konstateret et ønske fra de konservative om at fordyre huslejen i disse landarbejderboliger, idet de har foreslået, at der først skulle være en førsteprioritet i form af et kreditforeningslån eller et lån i bank eller sparekasse. Men én ting må man gøre sig klar — som det også er oplyst af den højtærede minister — at der er tale om 19 pct. i kurstab, hvilket vil medføre, at huslejen vil stige uforholdsmæssigt i betragt-